

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ [DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]

PSALMII CARTEA A PATRA Psalmul 98

4 Strigați către Domnul cu strigăte de bucurie, toți locuitorii pământului !

Chiuuiți, strigați și cântați laude !

5 Cântați Domnului cu harpa, cu harpa și cu cântece din gură !

6 Cu trâmbițe și sunete din corn, strigați de bucurie

înaintea împăratului, Domnului !

7 Să urle marea cu tot ce cuprinde ea, să chiuie lumea și cei ce locuiesc pe ea,

8 să bată din palme răurile, să strige de bucurie toți munții

9 înaintea Domnului !

Căci El vine să judece pământul !

El va judeca lumea cu dreptate, și popoarele, cu nepărtinire.

Psalmul 99

1 Domnul împărătește : popoarele tremură ; El șade pe heruvimi : pământul se clatină.

2 Domnul este mare în Sion și înălțat peste toate popoarele.

3 Să laude oamenii Numele Tău cel mare și înfricoșat, căci este sfânt !

4 Să laude oamenii tăria împăratului, căci iubește dreptatea !

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

Tu întărești dreptatea, Tu faci dreptate și judecată în Iacov.

5 Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru și închinați-vă înaintea așternutului picioarelor Lui, căci este sfânt !

6 Moise și Aaron, dintre preoții Lui, și Samuel, dintre cei ce chemau Numele Lui, au chemat pe Domnul, și El i-a ascultat.

7 El le-a vorbit din stâlpul de nor ; ei au păzit poruncile Lui și Legea pe care

le-a dat-o El. 8 Doamne Dumnezeuul nostru, Tu i-ai ascultat ; ai fost pentru ei un Dumnezeu iertător, dar i-ai pedepsit

pentru greșelile lor. 9 Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru și închinați-vă pe

muntele Lui cel sfânt !

Căci Domnul Dumnezeuul nostru este sfânt !

Psalmul 100

Un psalm de laudă

1 Strigați de bucurie către Domnul, toți locuitorii pământului !

2 Slujiți Domnului cu bucurie, veniți cu veselie înaintea Lui.

3 Să știți că Domnul este Dumnezeu!

El ne-a făcut, ai Lui suntem : noi suntem poporul Lui și turma pășunii Lui. 4 Intrați cu laude pe porțile Lui, intrați cu cântări în curțile Lui! Lăudați-L și binecuvântați-I

Numele. 5 Căci Domnul este bun;

bunătatea Lui ține în veci, și credincioșia Lui, din neam în neam. [Continuarea în numărul viitor]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !

I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

ANUL IX, NR. 376, 22 IANUARIE 2023 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

„Îmi puseseam nădejdea în Domnul, și El S-a plecat spre mine, mi-a ascultat strigătele. M-a scos din groapa pieirii, din fundul mocirlei ; mi-a pus picioarele pe stâncă și mi-a întărit pașii”.

[PSALMUL 40 : 1 - 2]

- Editorial
- Roger Williams
- Zinzendorf
- Cum pot fi mântuit ?
- Citirea Bibliei, Psalmii

Editorial. În farul de la Eddystone

„Pentru ca prin moarte să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul și să izbăvească pe toți aceia care prin frica morții erau supuși robiei toată viața lor.” (Evrei 2 : 14 - 15)

În apropiere de coasta sudică a Angliei, între Plymouth și Falmouth, acolo unde canalul se varsă în oceanul Atlantic, se înalță din valurile mării un far de granit înalt de 168 de picioare.

Îndată ce apune soarele, luminează acolo două lumini mari, care sclipesc de două ori într-o jumătate de minut, ca o pereche de ochi strălucitori, apoi dispar pentru o jumătate de minut și apoi apar iar. Marinarul o numește o strălucire a metalului.

La acestea se adaugă încă o lumină mică, albă, care este situată puțin mai jos și luminează fără întrerupere. Acesta este farul de la Eddystone ; vârful de stâncă pe care stă, a dus pe vremuri la scufundarea multor corăbii.

Deja în secolul trecut a fost ridicat aici un far, dar forța uriașă a valurilor a dus în iarna lui 1881-1882 la prăbușirea lui.

Îndată a fost ridicat un turn nou, mai solid și mai înalt, în care doi paznici de far își exercitau atribuțiile.

Farul de la Eddystone este aproximativ 18 kilometri departe de coastă : Numai pe marea liniștită te poți apropia de el ; pe marea agitată este imposibil de acostat cu o barcă ; valurile care spumegă în sus spre turn, ar sfârâma barca.

De aceea turnul este aprovizionat pe mai multe luni cu alimente, apă, încălzire și tot materialul care este necesar pentru întreținerea farului. Furtunile de iarnă și de primăvară îi izolau adesea de uscat pe paznicii farului, pentru mai multe săptămâni.

Altfel, o dată la 14 zile vine o barcă pentru a completa provizia de alimente și pentru a întreba de starea de sănătate a paznicilor.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

La evenimente deosebite, paznicii semnalizează cu steaguri spre coastă, pentru a chema o barcă.

Acum 10 ani, în timpul furtunilor de primăvară, se observa cu luneta de pe țarm, steagul de alarmă pe far.

Dar au trecut săptămâni până a fost posibil să se ajungă la turn. Când au reușit, în sfârșit, au găsit un singur paznic la far, celălalt se îmbolnăvise și murise ; colegul lui fusese timp de 14 zile singur cu cadavrul în descompunere.

Omul trebuia să mănânce, să bea și să doarmă, să aibă grijă de far, iar colegul mort era la toate musafir ; mirosul de putrefacție a pătruns peste tot.

În sfârșit, marea s-a liniștit, barca a venit pentru a-l duce pe cel viu la țarm, pe cel mort în mormânt.

Nimeni de pe corăbiile care treceau pe alături, care au văzut farul luminând noaptea și turnul înălțându-se ziua, n-au bănuțit ce se petrece în turn.

Pe dinafară părea ca și când totul ar fi în cea mai bună rânduială și totuși, acolo sus, o inimă tare de bărbat suspina după eliberare.

Câte un bărbat foarte înalt, câte un tânăr tare, semeț în puterea lui, stă în viață la locul lui ; ochii strălucesc și mâinile harnice își fac datoria – pare totul în ordine, dar în inimă arată jalnic.

Puterea păcatului a crescut, iar conștiința vorbește despre lucruri pe care nu le știe nimeni, numai Dumnezeu.

Este un suspin după eliberare, un dor după pace – dar cine se poate apropia de inimă ?

Camarade, dacă în inima ta se manifestă așa ceva, dacă în orele liniștite te simți nefericit, dacă inima ta nu ajunge la odihnă nici în plăcere, nici în muncă, dacă un dor adânc îți cuprinde inima de

îndată ce ești singur – este dorul inimii tale după eliberarea de sub puterea morții păcatului.

Tu ai moartea în turnul tău ! Ridică steagul de alarmă ! Strigă la Dumnezeu oricărui har ! Inima ta nu va găsi niciodată liniște, până nu va găsi liniște în Dumnezeu.

Chiar dacă ar fi vorba numai despre moartea fizică, dacă odată cu moartea s-ar sfârși totul, atunci n-ar fi așa de grav. Dar este vorba despre moartea veșnică sau viața veșnică. Dar tu nu trebuie să rămâi în mirosul de putrefacție al morții. Isus vrea să devină pentru tine o mireasmă de la viață spre viață (2 Corinteni 2 : 16). Când trupul se desparte de suflet, omul merge dincolo, în veșnicie.

Fie că a găsit viața veșnică în Isus și atunci are o nădejde sigură, este spălat bine cu sângele lui Isus de toate petele păcatului său, - el a trecut de la moarte la viață ; fie că L-a respins pe Isus, s-a așezat singur printre cei pentru care Isus a fost o mireasmă de la moarte spre moarte, care și L-au cerut ca Judecător pe Acela care voia să devină Salvatorul lor. Aceștia n-au fugit de satan, stăpânul morții.

Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos, a venit personal în chipul de rob al firii noastre pământești slabe, „*pentru ca prin moarte (adică prin suferința și moartea Sa nevinovată) să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul și să izbăvească (să elibereze) pe toți aceia care prin frica morții trebuiau să fie robi toată viața lor* (erau supuși robiei)” (Evrei 2 : 14 - 15) ...

Harul lui Dumnezeu bate la ușa inimii tale cu lovituri blânde de valuri. **Isus vrea să te elibereze** de sub puterea stăpânului morții ... [Cont. în nr. viitor | Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: XV, 2 | Georg von Viebahn, BERLIN | 1909-1910 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri

[Petru Popovici]

CAPITOLUL 19

ROGER WILLIAMS

În 1643, Roger a fost trimis la Londra să obțină recunoașterea coloniei lor. Acum Sir Henry Vane care era membru al Parlamentului i-a fost de mult ajutor. El i-a aranjat întâlniri cu Oliver Cromwell, cu Milton și alți înalți demnitari din acea vreme. În sfârșit pe data de 14 martie 1644 Parlamentul Lung a recunoscut noua colonie Rhode Island și a dat coloniștilor dreptul să-și formeze propriul lor guvern și să-și facă legile lor, iar Roger a fost recunoscut ca președinte al coloniei. În acest document întocmit de Roger și aprobat de Parlament, era precizată forma democratică de guvernământ prin cuvintele : „*Din popor, prin popor și pentru popor*”.

După obținerea recunoașterii, Roger s-a întors în America și a fost întâmpinat de colonia lui cu mari ovații.

Chiar și indienii cu trupurile vopsite cu roșu, albastru și galben pentru paradă, iar șefii de trib împodobiți cu specifica lor coroană de pene strălucitoare au venit să-l întâmpine. Când el a ajuns pe țarmul celălalt al râului, 14 canoe albe și galbene s-au dus înaintea lui și l-au trecut peste râu. Când a debarcat, indienii au scos un prelung salut : „Ua, ua, ua !” apoi l-au luat pe umeri și l-au dus până în fața Mariei, soția sa. Roger a fost copleșit de această manifestare a dragostei. El le-a împărtășit reușitele sale și s-a bucurat că e din nou în mijlocul lor la Providence. Azi în orașul Providence se află un mare parc ce poartă numele lui Roger Williams, iar figura lui imortalizată în piatră privește spre orașul care a devenit un liman al libertății pentru toți cei asupriți.

Clădirea bisericii baptiste de un stil arhitectural colonial pentru biserica ce a înființat-o el, servește și azi ca locaș de închinăciune. El a zis :

„Nici prețul, nici banii n-au putut procura Rhode Island. Rhode Island a fost procurată prin dragoste”. El a murit în anul 1684.

CAPITOLUL 20

ZINZENDORF

După martirajul prin ardere pe rug a marelui reformator din Boemia, Jan Hus, „frații” au avut de îndurat veacuri de persecuții.

QMulți dintre ei au pecetluit cu sângele lor mărturia despre dragostea lui Dumnezeu și mântuirea prin Isus. Întemnițările, torturile, schingiuirile, i-au determinat în 1722 pe mulți să-și părăsească casele lor părintești și să fugă în Germania, unde un tânăr nobil le-a acordat azil pe moșiile sale din Saxonia.

Acestei așezări, colonie de refugiați credincioși, i-au dat numele „Herrnhut” (Paza Domnului) ... [Continuarea în numărul viitor]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]